

Nazwa przedmiotu/modułu:			Zagadnienia procesu karnego				
Nazwa angielska:			Issues of the criminal trial				
Kierunek studiów:			Pedagogika, resocjalizacja z kryminologią				
Poziom studiów:			Stacjonarne, I-go stopnia – licencjackie				
Profil studiów			Praktyczny				
Jednostka prowadząca:			Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Humanistycznych i Społecznych, Katedra Nauk Społecznych				
Prowadzący przedmiot:							
I Formy zajęć, liczba godzin							
Semestr	W	C	L	WR	Inne*	Łącznie	ECTS
5	15					15	1
II Cel przedmiotu							
C1 – Celem przedmiotu jest rozszerzenie umiejętności studenta praktycznego stosowania przepisów prawa karnego.							
III Wymagania wstępne w kategoriach wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:							
Znajomość podstaw programowych w zakresie prawa karnego, postępowania karnego, wykładni i interpretacji prawa.							
IV Oczekiwane efekty uczenia się							
Należy określić oczekiwane efekty kształcenia w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji. EU 1 student ma rozszerzona i praktyczną wiedzę na temat pojęć, terminologii, instytucji i metod właściwych dla prawa karnego EU 2 student posiada rozszerzoną i praktyczną wiedzę o interpretacji i stosowaniu praw EU 3 student rozumie znaczenie orzecznictwa w procesie stosowania prawa i potrzebę śledzenia jego zmian							
V Treści programowe:							
Forma zajęć: wykład						Liczba godzin	
W 1-3	Ustawa karna i jej stosowanie. Wykładnia przepisów karnych.					3	
W. 4-5	Zakres miejscowy i temporalny stosowania przepisów ustawy karnej. Ogólne pojęcie przestępstwa.					3	
W 6-7	Struktura przestępstwa. Formy popełniania przestępstwa					3	
W 8-9	Wyłączenie winy. Znikoma szkodliwość społeczna. Zbieg przestępstw i przepisów ustawy					3	
W 10-11	Część szczególna Kodeksu Karnego i przestępstwa pozakodeksowe.					3	

Suma godzin		15
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Wykresy, diagramy, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne	
2.	Foliogramy, przeźrocza, nagrania magnetofonowe, nagrania radiowe i telewizyjne	
3.	Urządzenia interkomunikacyjne (tablica interaktywna, rzutnik multimedialny) oraz komputery.	
VII Metody dydaktyczne		
	1.Studium przypadku, ćwiczenia przedmiotowe, praca w grupach, 2.Dyskusja dydaktyczna, metoda aktywizująca, analiza źródeł rozwiązywanie problemów praktycznych. 3. Przygotowanie pism, opinii i analiz prawnych oraz ich prezentacja.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Formy pisemne – przygotowanie studium przypadku praca indywidualna i w grupach	
F2	Indywidualne większe formy wypowiedzi pisemnych – przygotowanie opinii	
P1	Testy wielokrotnego wyboru lub otwarte sprawdzające wiedzę i umiejętności	
F3	Grupowe projekty wypowiedzi medialnych projekty – analiza prawna	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		15
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie konsultacji, średnio na studenta)		6
Przygotowanie się do zajęć		3
Przygotowanie indywidualnego projektu wypowiedzi pisemnej		3
Przygotowanie indywidualnego projektu		3
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. J. Iwaniec, M. Młodawska-Piaseczna, A. Wielgolewska, <i>Prawo karne materialne. Kazusy dla aplikantów</i> , Warszawa 2015		
2. A. Zientra, <i>Prawo karne materialne. Kazusy</i> , Warszawa 2015		
3. M. Błoński, <i>Prawo karne materialne. Kazusy dla aplikantów</i> , Warszawa 2014		
4. E. Figiel, J. Mierzwińska-Lorencka, <i>Prawo karne materialne. Kazusy dla aplikantów</i> , Warszawa 2013		
5. I. Zgoliński, K. Kurowski, <i>Prawo karne. Kazusy z rozwiązaniami</i> , Warszawa 2013		
6. A. Barczak-Oplustil et alia, <i>Materiały do nauki prawa karnego materialnego. Kazusy, testy, zadania argumentacyjne</i> , Warszawa 2012		
7. <i>Materiały do nauki części szczególnej prawa karnego materialnego. Kazusy</i> , red. W. Wróbel, M. Bielski, Warszawa 2011		
Literatura uzupełniająca:		
1. <i>Prawo karne materialne. Zbiór kazusów</i> , red. G. Artymiak, M. Zelek, Warszawa 2009		

2. M. Leciak, *Kazusy. Kodeks karny część szczególna*, Warszawa 2010

**XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU
W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI**

Efekty uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EU 1	K_W02	C1, C2, C3	W 1-7	1,2	1,2	F1,2 P1
EU 2	K_W06	C1, C2,	W 3-7	1,3	1,3	F3,P1
EU 3	K_U01, K_U04, K_K01	C2, C3,	W 8-11	1,2,3	1,2,3	F 1,2,3,P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

W celu pełnej orientacji studenta, co do stawianych mu wymagań oraz zakresu sprawdzania opanowanych przez niego wiadomości i umiejętności **można** umieścić dodatkową informację precyzującą, jaką notę można otrzymać w zależności od stopnia opanowania danego efektu

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Brak